

der jeg mig at at gøre ved første Behandling. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at det er i Overensstemmelse med det Lovforslag, den høje Regering forelagde her i 1908, saa vidt jeg husker den 18. Januar, idet der kun er foretaget den ganske lille Tilføjelse: „eventuelt Feggesund“. Med disse Ord vil jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Tyende.

Forhandlingen genoptoges.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Københavns Amts 6te Valgkreds har Ordet.

Sabroe: Jeg sluttede mit Foredrag i Gaar med.....

Første Viceformand (J. C. Christensen): Ja, det ærede Medlem sluttede i Gaar, det er rigtigt. Folketingsmanden for Københavns Amts 6te Valgkreds har, som sagt, Ordet.

Sabroe: Ja, den Del af Mødet, som varede efter Kl. 4, var nærmest.....

Første Viceformand (J. C. Christensen): Det ærede Medlem har ikke Ordet.

Mads Larsen: Det Parti, jeg tilhører, vil meget gerne medvirke til, at Tyendeloven af 10. Maj 1854 ophæves, thi det kan ikke nægtes, at det er en Klasselov og en Undtagelseslov, og det kan heller ikke nægtes, at naar den har været anvendt, har den virket paa den Maade, at den har givet den Part, der i Forvejen var den stærke, en endnu større Styrke og svækket den i Forvejen svages Stilling. Dette erkendes fra alle Sider, og det er da ganske naturligt, at den tjenende Klasse nærer en stærk Uvillie imod en Revision af Loven, hvorved den her nævnte Karakter bevares. Men naar man ud fra denne Betragtning i forskellige Kredse og ganske særlig indenfor det organiserede Tyendes Kreds driver

sin Uvillie saa vidt, at man overhovedet ikke ønsker nogen Lovgivning paa dette Omraade, maa man huske paa, at det meget let kan føre til, at vi blive ved det bestaaende. Det forekommer mig, at det straks ved denne Sags Behandling bør siges, at hvis det ikke er muligt at opnaa Enighed indenfor Lovgivningsmagtens Faktorer om Ændringer, hvorved det Præg af en Klasselov, som den nuværende Tyendelov unægtelig har, hæves, bliver Resultatet ikke det, at Tyendet opnaar det, som det i stærkest Grad synes at føle sig tiltalt af: det fuldstændig frie Kontraktforhold, men saa resulterer det simpelthen i, at vi blive staaende ved den nuværende daarlige Lovgivning. Selv om jeg er ganske uenig med den ærede Ordfører for Fler-tallet, naar han mener, at den gamle Lov ikke er en Klasselov og Undtagelseslov, er jeg enig med ham i, at det er meget faa Tilfælde, hvor der, trods de mangfoldige Lejligheder, der have været dertil, har været Anvendelse for denne Lov. Men det er jo saaledes, at en Lovs Virkninger skal man ikke afgøre efter, hvor ofte eller hvor sjældent der er Anvendelse for den. I de Tilfælde, hvor alle Forhold ere, som de bør være, vil der aldrig blive Spørgsmaal om Loven eller hvad der staar i Loven, men en Lov skal vise sine Virkninger i Undtagelsestilfældene, hvor der bliver Brug for den, og der mener jeg, at denne Lov netop har vist sin Karakter af en Undtagelses- og Klasselovgivning. Derfor er det paatrængende nødvendigt, at vi søge at komme bort fra en Lovgivning af denne Karakter. Ud fra disse Betragtninger forekommer det mig, at man for saa vidt er inde paa den rette Vej, som man har givet de Bestemmelser, man har medtaget i dette Lovforslag, et meget mere humant Præg, i meget højere Grad Præg af at være en Beskyttelseslovgivning, ganske særlig for de mindreaarige. Men paa den anden Side kan jeg ikke nægte, at man har følt sig i for høj Grad bunden af det gamle, af Traditionen, af Indholdet af den nuværende Tyendelovgivning. Jeg kan ikke se rettere, end at man kunde have opnaaet det, man har tilsigtet fra

Rettelser.

- Sp. 2712, L. 22 f. n.: „engelske“ læs: tyske.
 — — — 3 f. n.: „i 1910“ læs: i Sommeren 1910.
 — 2715, L. 3 og 4 f. o.: „det kortvarige“ læs: de kortvarige.